

Univerzita Palackého v Olomouci
Pedagogická fakulta
Ústav pedagogiky a sociálních studií

KRISTÝNA KUDELOVÁ

Obor: Pedagogika – veřejná správa

Dějiny školství ve Vřesině

Bakalářská práce

Vedoucí práce: PhDr. Jitka Plischke, Ph.D.

OLOMOUC 2010

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a že jsem použila jen
uvedených pramenů a literatury.

Ve Vřesině 16. 4. 2010

.....

Děkuji PhDr. Jitce Plischke, Ph.D. za její podněty a rady, které mi jako vedoucí mé bakalářské práce poskytovala při jejím zpracování.

Dále bych chtěla poděkovat svým rodičům, Marcele Kudelové a Jiřímu Kudelovi, za to, že mě podporovali ve studiu a umožnili mi studovat tuto školu.

OBSAH

1	ÚVOD.....	9
2	OBEC VŘESINA	11
2.1	Geografická poloha	11
2.2	Historie obce.....	11
2.2.1	Významná osobnost obce.....	13
2.2.2	Významná památka obce	14
3	VÝCHOVA PŘED VZNIKEM SAMOSTATNÉ ŠKOLY VE VŘESINĚ	15
4	VZNIK A PRVNÍ ETAPY VÝVOJE ŠKOLY (1874 - 1918)	17
5	ŠKOLSTVÍ VE VŘESINĚ V MEZIVÁLEČNÉM OBDOBÍ.....	20
6	ŠKOLA V OBDOBÍ 1938 – 1945.....	23
7	ROZVOJ ŠKOLY (1945 – 1967)	26
8	VZNIK NOVÉ ŠKOLY (1967 – SOUČASNOST).....	30
8.1	Plány do budoucna	33
8.2	Zajímavost ze školního života – tradiční vítání jara.....	34
9	MATEŘSKÁ ŠKOLA	36
10	ZÁVĚR.....	39
11	POUŽITÁ LITERATURA A PRAMENY	41
12	SEZNAM PŘÍLOH	43

1 ÚVOD

Bakalářská práce je pojata jako průřez historií školství v obci Vřesina, kde jsem vyrůstala a žiji dosud. Kořeny školství ve zdejší obci sahají až do roku 1851 a škola je úzce spojena s životem zde. Na obraze vývoje a průřezu dějinami školství lze velmi dobře zobrazit historii celé obce a jejího okolí i důležité milníky v životě občanů. Toto souvisí i s tím, že Vřesina je malá obec, která si během minulých století prošla dynamickým vývojem a zajímavými historickými událostmi, které korespondovaly s politickými a sociologickými změnami v celém kraji Ostravska i v celé zemi.

Cílem práce je shrnutí vývoje školství na pozadí života v obci Vřesina. Nejedná se o detailní a vyčerpávající souhrn všech historických událostí, jmen či faktů. Práce je pojata jako zachycení důležitých milníků, které formují a určitým způsobem směřují vývoj školství a celé obce vůbec. Vzhledem k cíli své práce jsem pracovala s mnoha historickými dokumenty, kronikami i mně dosud neznámými prameny. Tímto jsem se mohla dovědět o životě v obci, její historii i dalších specifikách, které jsem dosud neznala. Navíc jsem se snažila vše dostupné konzultovat se zdejšími staršími rodáky, kteří mně pomáhali postupně rozplétat nit historických událostí v tomto kraji.

Práce je rozdělena do několika uzavřených celků, a to jak po obsahové stránce tak po stránce historického vývoje. V celé práci tímto bude detailně popsán vývoj školství i celé obce. V první kapitole je Vřesina popsána jako obec nedaleko krajského města Ostravy se všemi svými geografickými i historickými skutečnostmi. Snažím se zdůraznit i osobnost, která významným způsobem ovlivnila život v obci. Zvlášť se také budu zabývat zdejší historickou památkou - kaplí.

V dalších kapitolách se postupně budu zabývat historií vývoje školství ve Vřesině. Počátek je datován až od 50. let 19. století. Od této doby je podrobně mapováno vzdělávání občanů ve zdejší základní škole. V počátcích se jednalo o malou jednotřídní školu, která občanům zajišťovala nepříliš kvalitní velmi zjednodušené vzdělání. Postupně se školství v obci stává lepší a získává úroveň, je postavena školní budova, která dává pevné základy tradici vzdělávání ve Vřesině. Od 19. století je tak ve škole zajišťováno klasické vzdělání na úrovni prvního stupně základní školy. Historie školství je dobře zobrazena na pozadí důležitých politických událostí, a to jak obou světových válek tak poválečné reformace. V současné době je zdejší škola tvořena prvním stupněm základní školy a mateřskou školou.

Mateřskou školou se zabývám v samostatné kapitole, její tradice ve Vřesině sahá až do roku 1963.

Práce je ve svém měřítku ojedinělým a poučným materiálem pro studium historie nejen obce Vřesina, ale celého kraje. Ve stručné a přehledné formě zobrazuje vývoj a formování zdejšího školství.

2 OBEC VŘESINA

2.1 Geografická poloha

Vřesina se nachází v Moravskoslezském kraji, 3 km západně od ostravské části Poruba. Leží v posledních výběžcích Nízkého Jeseníku a tvoří okraj Oderské nížiny na východě a na severu se nachází Hlučínská pahorkatina. Základním rysem krajiny, v níž se Vřesina nachází, jsou široce zaoblené hřebety, plošiny, mírně skloněné svahy a údolí, která jsou často suchá. Na východě přechází pahorkatina v rozsáhlou sníženinu Ostravské pánve a na jihovýchodě do sníženiny Moravské brány. (Příloha č. 1)

Z pohledu přírodních podmínek lze konstatovat, že obec Vřesina je obklopena horami. Půda je zde minerálně příznivá, ve vegetační době ovšem trpí nedostatkem vláhy. V obci se nenachází žádné ložisko nerostných surovin.

V současnosti měří vřesinský katastr 836 ha s největším bodem Mezihoří, nacházející se ve výšce 382 m. n. m. Obcí protéká potok Porubka. Dopravní obslužnost obce je zajištěna jednokolejnou tramvajovou tratí spojující Ostravu s rekreační oblastí Budišovice – Zátíší. Obcí také projíždějí 2 autobusové linky a je zde vybudována cyklostezka, která vede mikroregionem Matice Slezská a končí ve Vřesině.

Název obce Vřesina byl vytvořen ze slova vyjadřující místo s vřesovým porostem. Ve starších dokumentech a materiálech se název Vřesina vykytuje v různých podobách (viz kap. 2.2). [20]

2.2 Historie obce

Existenci obce Vřesina dokazuje písemný doklad z r. 1377, jímž je listina o rozdílech knížectví opavského, podle níž byla v tomto roce ves Vřesina s Hýlovem v držení pana Adama a připadla k dílu opavských knížat Přemka a Václava.

Uvedený letopočet však neznamena vznik nebo počátek obce Vřesiny, ale tak jak pro řadu dalších vsí a míst v našem kraji dokládá k tomuto datu její existenci. Je však nepochybné, že Vřesina existovala již před tímto datem, třebaže pro její vznik či založení dosud neexistuje žádný přímý doklad. Z těchto důvodů nelze také říci, jak dlouho před tímto

datem Vřesina vznikla. Lze však na základě některých skutečností sídelních alespoň přibližně vyznačit dobu jejího vzniku. Její vznik stejně jako počátky většiny vsí jihovýchodního Opavska souvisí nejpravděpodobněji s procesem českého osídlení tohoto kraje, jež proběhlo v důsledku jeho souvislého zalesnění poměrně pozdě, a to až v 2. polovině 12. a 1. polovině 13. století. O existenci tohoto zalesnění svědčí názvy vsí Pustá a Velká Polom, Hrabyně, Háj, Poruba, Třebovice, ale i samotný název Vřesina, jehož význam a slovní základ je zcela jednoznačný jako místo s vřesovým porostem.

Ve starších dokumentech a materiálech se název Vřesina vyskytuje v následující podobě: v r. 1377 v německé pravopisné podobě „Brischin“ a „Brysen“, česky v r. 1411 „Vřesina“, 1421 – 1422 latinsky „Super Wrzesina“ a „de Wrzesin“, 1435 „de Bresinaw“, 1771 „Wrzessium“, od r. 1431 česky „Vřesina“, 1720 – 1945 německy „Wrzessin“ [8]

Tento starobylý název ukazuje na svůj vznik v době osidlování, kdy lidé pojmenovávali často svá sídla podle výrazných přírodních jevů a znaků

Nepřímým dokladem o existenci Vřesiny před r. 1377 jsou z r. 1350 zaznamenána jména Pavla a Ješka z Vřesiny, jež byli patrně jejími držiteli nebo dědici. [8]

Od 14. do 17. století známe z dochovaných archívních písemností jen jména držitelů Vřesiny, ale o osudech obyvatel není známo nic.

V průběhu 18. století se situace venkovského lidu povážlivě zhoršovala. Útlak poddaných ve Vřesině vedl až k selským bouřím (v roce 1766), proti nenáviděné klimkovické vrchnosti. Ve Vřesině vyla vzpoura potlačena.

Poddanské poměry se v našem kraji výrazně nezměnily ani v následujících desetiletích, kdy hospodářský život právě v našem kraji začal ovlivňovat rozvoj těžby uhlí a hutní výroby v blízké Ostravě. [8]

V 1. polovině 19. století se život v obci výrazně nezměnil, vzrostl pouze počet obyvatel.

Výrazné změny i ve Vřesině přinesl revoluční rok 1848, který po rozhodnutí kroměřížského sněmu znamenal konec panských robot a feudálních povinností. Přinesl i změny v politické a obecní správě.

V 2. polovině 19. století se Vřesina začala postupně měnit v dělnickou vesnici, neboť přibývalo stále více chalupníků a bezzemků, kteří odcházeli za práci hlavně do ostravských dolů a vítkovických hutí. [9]

Během 20. století a především na přelomu 21. století došlo v návaznosti na politické a společenské změny k rozvoji a rozkvětu obce. Díky blízkosti průmyslové Ostravy narůstá ve Vřesině počet obyvatel, kteří se zde začínají usazovat využívajíce toto místo jako satelitní městečko pro klidný život. Obyvatelům obce je pak k dispozici nový sportovní areál s fotbalovým hřištěm a hřištěm s moderním umělým povrchem a nedaleký lázeňský komplex v Klimkovicích.

Co se týče správního uspořádání, byla Vřesina od roku 1850 součástí soudního okresu Klimkovice, od roku 1868 pak součástí okresu Opava. V letech 1896 – 1960 byla obec součástí okresu Bílovec, od roku 1960 patřila k okresu Nový Jičín a od roku 2007 je pod okresní správou Ostravy. [9]

Podle dostupných údajů žilo ve Vřesině od roku 1850 449 stálých obyvatel. Tento počet postupem času měnil, největší přírůstek zaznamenala obec koncem 19. století, kdy v roce 1900 zde žilo již 1715 obyvatel. Podle posledního sčítání žije dnes ve Vřesině 2686 obyvatel s trvalým bydlištěm. [2]

2.2.1 Významná osobnost obce

Vřesina je rodištěm vlastence pátera Kazimíra Tomáška (1817-1876), faráře velkopolského, jehož pamětní deska byla umístěna na jeho rodném domě – na místním mlýně. Kazimír Tomášek byl jedním z mála buditelů slezského lidu, byl spoluzakladatelem českého časopisu Opavský besedník a i jeho přispívatelem. Podílel se na založení řady českých knihoven ve Slezsku a na rozvoji českého kulturního a národního života. Patřil k předním politickým představitelům slezského lidu a jeho vůdcům v boji za česká národní práva. Třikrát kandidoval do zemského sněmu za okresy opavský a bílovecký. Je pochován ve farním hrobě starého hřbitova ve Velké Polomi. [4]

2.2.2 Významná památka obce

Místní památkou je kaplička sv. Antonína Paduánského. Tato kaple pochází z 1. poloviny 19. století a do poloviny 20. století sloužila jako zvonička. Jedná se o stavbu obdélníkového půdorysu stojící na rozcestí v centru obce.

Dominantou obce se stal v roce 1998 dokončený kostel, který je zasvěcen stejně jako kaple sv. Antonínu Paduánskému. Jeho věž je vysoká 28 metrů a svým tvarem připomíná rybu. Důvodem stavby byla potřeba řešit absenci farního kostela, který by byl zároveň výraznou dominantou obce i jejího okolí. Tento farní kostel slouží pro církevní obřady občanů Vřesiny a nejbližšího okolí. [20]

3 VÝCHOVA PŘED VZNIKEM SAMOSTATNÉ ŠKOLY VE VŘESINĚ

Před založením samostatné vřesinské školy navštěvovali místní žáci porubskou farní školu. Je zachováno jen minimum písemných památek, z nichž by vycházelo najevo, jak se vyučovalo na farní škole v Porubě, kolik dětí ze Vřesiny sem docházelo, byla-li škola přístupná i dětem poddaných apod.

Školy v té době byly v rukou církve, které prosazovaly do vědomí lidu jednotnou katolickou ideologii. Farní školy měly až do 18. století středověký ráz.

První zmínka o tom, že se ve Vřesině vyučovalo, vyplývá z protokolu o vyšetřování školy v Porubě z 15. června 1791. Inspekce byla provedena krajským komisařem Jakobem Aloisem Prakischem z Přerova. V roce 1791 navštívil Bílovecko, kde projednával a upravoval školské poměry se zástupci panství.

Vřesina měla vlastní pomocnickou školu, která patřila k farní škole v Porubě. Farní školy byly děleny na školy pomocnické, při nichž bydlel učitelský pomocník nebo exkurendní, kam pomocník docházel. Byla to došková chalupa a výměnkem, kde se vyučovalo. V roce 1850 obecní zastupitelstvo ve Vřesině rozhodlo, že si postaví školu vlastní.
[12]

Záznam o školní výchově a vzdělání v této době je velmi zajímavý, proto je uveden v takovém znění, jak je zaznamenám v kronice:

Na místě, kde se nachází nynější škola (dnešní obecní úřad s poštou) stal baráček pokrytý došky s četnými dírami ve střeše. Měl dvě nízké místnosti s malými okénky. Všechno bylo na tehdejší dobu velmi primitivní – dveře i okna, takže za mrazu byla zima učitel i dětem. Na zimu se přistavila kamna. Na peci se nacházela knihovna učitele, kde byla bible, katechismus a celý archiv not. Na hřebíku visely bezbarvé skřípky a starý lesní roh. Při svých prabídných příjmech byl učitel nucen přivydělávat si muzikou. Mnohdy byl živ z milosti občanů. Při zabíjačkách bylo na něj pamatováno, o koledě mohl chodit dědinou a psát svěcenou křídou na dveře, vrata a vchody K + M + B. Byl zpěvákem o poutích, při svatbách a jiných veselostech obveselovatelem hostů, při pohřbech dojemnými písněmi rozplakával pozůstalé truchlící. Od vrchnosti dostával palivo. Nejvíce mu však vynášela muzika. Pondělí

na to obyčejně vyspával a nestaraje se nijak o vřavu svých svěřenců, v níž právo pěstní zle řádilo.

Takový učitel, který žil v bídě a byl odkázaný na almužnu od občanů, nemohl důstojně vzdělávat lid.

...

Ve Vřesině jeden z nejprvnějších pamětí hodných učitelů byl „stryk Martiník“. Jako věhlasný zpěvák se dostal v mládí ke knihám. Pocházel z „Malého gruntu“ a byl chromý, zbožný, zdvořilý a úslužný.

Protože uměl psát velmi dobře, byl zvolen nejdříve písařem a později i učitelem. Svou „prüfung“ skládal před „Becirkem“ – zazpíval zbožní písně, četl kapitoly z evangelia, několik přiložených rukopisů, odpověděl na několik otázek z „rozumu“. Když pak hejtman poznal, že stryk Martiník umí také všechny písničky – uznal jej za schopného vyučovat ve Vřesině.

Vyučování bylo jednoduché – triviální. V pondělí se učil „katesmus“, v úterý „biblija“, ve středu „evanělija“ a k tomu svaté zpívání. Z předmětů světských hlavně násobilka a slabikář.

Byla-li mládež neposedná a připravovala učiteli mnohdy trpkou chvíli, sáhl učitel po osvědčeném vychovávacím prostředku – tlusté holi. Vyplatil neposedům bezčetně ran na ruce na záda nebo museli klečet na holé zemi, nebo na hrachu, či pytlíků kamínků. Šeptavým dal na ústa zámek z kůže, nechápavým přibil na hřbet obraz berana, osla neb vola.

Do třídy vstupoval za řevu svých svěřenců. Když pak sjednal klid, začalo se motlitbou. Byly odříkávány bezmyšlenkovitě dlouhé motlitby a tyto byly dávány i za trest. Těžkým trestem bylo odříkávání 100 otčenášů nebo 15 růženců. Po motlitbě učitel zkoušel z naučených náboženských pravd a písní. Kdo uměl – uměl, kdo neuměl, seznamoval tu neb onu část svého těla se svižnou lískovkou.

Učitel si valně nevšímal, co děti dělají, četlo se za hluku a jen chvílemi se ozývalo monotónně učitelovo „dál“, který si v oblacích dýmů ze své fajfky vyhotovoval svou písařskou práci. [6]

4 VZNIK A PRVNÍ ETAPY VÝVOJE ŠKOLY (1874 - 1918)

Od roku 1850 má Vřesina svou vlastní jednotřídní pomocnickou školu, která byla spravována školou porubskou.

Vydání školského zákona o povinné školní docházce bylo velkým impulsem k tomu, aby si každá větší obec postavila vlastní školu.

Obecní zastupitelstvo ve Vřesině rozhodlo, že si v lednu 1874 zřídí novou vlastní školu. Staré stavení bylo již zchátralé a ani v jednom směru nevyhovovalo požadavkům na novou školní budovu. Děti školou povinných stále přibývalo a místnost pro tyto děti nestačila.

Obecní zastupitelstvo se usneslo dne 29. ledna 1874, že postaví novou školu na starých základech původní školy, která bude zvýšena a rozšířena. Byl vypracován potřebný plán a navržen stavební mistr p. Dluhoš z Polanky. [12]

Nová škola byla postavena během poměrně krátké doby. Dne 6. listopadu 1874 bylo nové stavení kolaudováno, kolaudační komise stavbu schválila. V této podobě se budova uchovala prakticky dodnes a v současné době slouží jako Obecní úřad. [12] (Příloha č. 2)

Dne 1. ledna 1875 byla vřesinská škola slavnostně otevřena.

Vznikla samostatná škola ve Vřesině. Podle dnešních měřítek nebyly začátky ve škole příliš úspěšné. Celé vybavení školy se sestávalo z černé desky na stěně, která sloužila jako tabule, a ze školních lavic, ve kterých se tísnilo až 8 dětí. Nebylo-li dost lavic, sedělo se na zemi. Hlavními pomůckami učitele byla křída a ukazovátko, které často sloužilo i jako „výchovný prostředek“. U žáků to byla kamenná tabulka, na které se psalo, počítalo a kreslilo. Jen velmi zvolna byla škola lépe vybavována. Ani s kvalifikací učitelů to zpočátku nebylo lepší. (Příloha č. 4)

Je nutné vzít v úvahu, že učitelské ústavy vznikly teprve po roce 1869, tj. ve stejné době, ve které se zřizovaly školy. První učitelé z té doby byli většinou absolventi tzv. hlavních škol (něco jako bývalé měšťanské školy) a měli v nejlepším případě tříměsíční kurz pro učitele národních škol. [12]

Se vznikem školy ve Vřesině nastal tedy problém, kdo zastane funkci učitele. Na přimluvu učitele z Plesné se na místo dostal Antonín Martiník („stryk Martiník“) – obecní písař. Vzhledem k tomu, že neměl učitelský dekret, zastával pouze funkci provizorního

učitele. Proto učil pouze do října 1875, kdy byl vystřídán druhým učitelem Aloisem Scheichem, který již učitelský dekret měl. Na vřesinské škole působil ale jen do 1. 10. 1880.

Jeho nástupcem se stal Karel Matějka. Ten však nedovedl povznést poměry ve zdejší škole, takže výchova a vzdělání se vrátily do starých zajetých kolejí. V kronice je zmínka o jeho duševní nemoci, která urychlila jeho odchod do penze k 1. 12. 1892. [12]

Do roku 1895 působil ve Vřesině Filip Matějka. Zatímním správcem školy se stal Čeněk Kancleř. Za jeho působení na zdejší škole ve školním roce 1895 – 1896 byl v obci založen hasičský spolek, který se stal střediskem lidového dění.

Současně zde působil i pomocný učitel Richard Čech. I on se snažil vést mládež novými metodami. V roce 1896 odchází do Svinova.

V roce 1896 přišel do Vřesiny učitel Vincenc Martinek, který v tomtéž roce získal učitelský dekret. Stal se nadučitelem (tehdy se tak říkalo řediteli národní školy). Na zdejší škole působil téměř 12 let. Pod jeho vedením se na škole vystřídal řada učitelů. Byli to: Josef Uherek, Petr Pavelek, Viktor Dostal, Marie Toupalíková – učitelka ručních prací, Teodor Vaněk, Emil Jelen, Marie Vavrečková, Antonín Lhotský, Gustav Kořený (ten se stal v roce 1909 nadučitelem na místní dvojtřídní škole), František Richter, Metoděj Zdražila, Josef Kořínek, Marta Součková, Josef Martiník, Emil David.

Z výčtu jmen je vidět, že na škole celkem od roku 1875 do roku 1918 působilo 22 učitelů. Vezmeme-li v úvahu, že škola byla stále dvojtřídní, je to značná fluktuace učitelů.

Za povšimnutí stojí i zmínka o školní docházce žáků. Ta nebyla valná. Správa školy i místní školní rada se zabývala velmi špatnou docházkou žáků do školy. Důvody zanedbávání byly většinou polní práce nebo přivydělávání si na „panském“ či u sedláků. [12]

Od roku 1871 se vyučovalo triviu, tj. psaní, čtení a nedostatečně počtům. Vyučovalo se v českém jazyce. Tento stav vyučovaných předmětů trval jen do roku 1875, kdy se počet předmětů rozšířil. Hlavním předmětem bylo náboženství, které se vyučovalo v němčině i v mateřštině, dále pak počty a rýsování, přírodověda, vlastivěda, zeměpis, dějepis, psaní, čtení, zpěv a tělocvik.

V roce 1883 byl novelizován Nový školský zákon z roku 1869, což znamenalo pro školní rok 1884 – 1885 nový školní řád. Povinné předměty byly náboženství, čtení, psaní, počty, jazyk, přírodověda, zeměpis, dějepis, kreslení, zpěv, tělocvik a přibývá předmět ruční

práce, přičemž děvčata nemusela mít tělocvik. Ručním pracím bylo vyučováno ve Vřesině od r. 1898, protože dříve vřesinská škola neměla učitelku.

Z kroniky se lze rovněž dovědět informace o úrovni vybavení knihami a učebnicemi ve škole. Tak např. k 1. 1. 1875 byly na zdejší škole tyto učebnice: pro náboženství – Velký a Malý katechismus, Pro počty – 1., 2., 3., 4., Početnice pro obecné školy, K jazykovému vyučování – 1., 2., 3., 4., Čítanka a mluvnice a První německá čítanka. Dále pak Biblický dějepis starého i nového zákona.

Tento stav učebnic trval téměř 20 let. Teprve s příchodem učitele a později nadučitele Vincence Martinka došlo ke změnám. Nejprve zjistil, jaké učebnice děti mají a jaké jim zůstaly. Byly to knihy velmi staré, opotřebované a v neuspokojivém počtu. Už v tomtéž roce, kdy nastoupil učitel Vincenc Martinek, přišly do školy nové knihy a učebnice, později i nové katolické knihy a k 1. 1. 1900 i nový Slabikář pro první třídu. Každoročně pak byla vřesinská škola obohacována o nové modernější učebnice, pomůcky, i knihy pro učitelskou knihovnu. [13]

Ve školním roce 1915 – 1916 bylo zakázáno užívat mnoha knih a zpěvníků veskrze českých autorů. V době, kdy byla škola vedena nadučitelem Gustavem Kořeným, se jí zvláště dostávalo mnoho úspěchů. Gustav Kořený se zasloužil o obnovení staroslovanského zvyku „Vynášení Mařáka“, který je ojedinělý v celém okolí a je konán dodnes.

V době působení Gustava Kořeného byla vřesinská škola rovněž známa svým dětským divadlem „Bílá růže“. Školní děti často sehrávaly divadelní představení. Zisk byl vždy využit k zakoupení prostředků a školních pomůcek. Také byly konány výstavky prací žáků školy spojené s přednáškou učitele, které přispěly k poznání práce učitele a žáků ve škole. Od roku 1912 byly zavedeny v období podzimním a zimním schůze rodičů s učiteli.

Škola si v tomto období kladla za cíl dát dětem nejelementárnější základy vzdělání, jako to potřeboval tehdejší pracující člověk. Škola si ani příliš vysoké cíle nemohla stanovit, neboť tehdejší státní zřízení jí to neumožňovalo.

Po říjnu 1918 se rýsovala pro vývoj školy optimistická perspektiva. A to díky skutečnosti, že český národ dosáhl opět po 300 letech národní svobody a samostatného státu.

5 ŠKOLSTVÍ VE VŘESINĚ V MEZIVÁLEČNÉM OBDOBÍ

Konec 1. světové války, porážka Rakouska – Uherska a vyhlášení samostatné Československé republiky 28. října 1918 jsou v dějinách naší obce spojené se jmény padlých, kteří položili své životy na různých bojištích 1. světové války.

Vytvořením samostatné Československé republiky se začaly v naší obci formovat a projevovat vlivy politických stran. Moc v obci převzala sociálně demokratická strana, které konkurovala strana agrární. Až do počátku 2. světové války se čelní představitelé těchto stran střídali ve funkcích starosty a v obecních zastupitelstvech zaujímali vždy většinu a významná místa. Stejným způsobem se rozvíjela činnost kulturní a sportovní, především v Sokole a DTJ. Mezi nejvýznamnější osobnosti těchto let patří řídící učitel a starosta obce Jan Martiník, který v tehdejší době vykonal pro celou obec kus záslužné práce. [9]

Škola byla organizována od roku 1902 jako dvojtřídní. Tehdy měla celkem 143 žáků. To znamená, že při 70 žácích na jednu třídu výsledky práce nemohly být nijak dobré. V roce 1912 byla povolena u 2. třídy pobočka. Teprve v roce 1921 byla škola rozšířena na trojtřídní s pobočkou při 1. třídě. V roce 1930 byla povýšena vřesinská obecná škola na čtyřtřídní s jednou pobočkou. V roce 1932 byly u školy povoleny dvě pobočky, takže nyní škola měla prakticky 6 tříd a od školního roku 1934 – 1935 poprvé i 6 učitelů.

Ve školním roce 1933 – 1934 měla škola nejvyšší počet žáků, a to 202. Od tohoto roku žáků na škole ubývalo, protože odcházeli do měšťanské školy do Svinova nebo Klimkovic. V tomto období se na zdejší škole vystřídala řada učitelů. Téměř každoročně zde docházelo k personálním změnám. Do školy byli přidělováni učitelé – praktikanti. Byli to absolventi učitelských ústavů, kteří museli pracovat zadarmo, např. Vojtěch Hurník, Karla Faimanová, Edvard Rubeš, Mikuláš Bárta.

Nevelké příjmy měli i učitelé – čekatelé a výpomocní učitelé. Učitelé – čekatelé museli učit první tři měsíce bezplatně. Ve Vřesině to byli Josef Riedel, Jindřich Figala a Jan Orlík. Výpomocní učitelé byli přijímáni jen na přechodnou dobu. Prakticky byli přijati k 1. 9. a 30. 6. byli propuštěni, aby v době prázdnin nemuseli být placeni. Těchto učitelů byla ve Vřesině většina.

Avšak stal-li se učitel definitivním učitelem, měl velmi dobrý plat, který byl lepší než platy mnohých zaměstnaneckých kategorií. Definitivním učitelem se však nestal učitel na

základě praxe, ale podle toho, jak jej hodnotil okresní hejtmán. V meziválečném období působili ve Vřesině postupně tito definitivní učitelé: Josef Martiník, Jarmila Bártová, Mikuláš Bárta, Gabriela Stachová, Oldřich Prokeš, Jaroslav Hučík a František Šedivý.

Zásluhou učitelů v době první republiky se ve Vřesině značně rozvinula osvětová činnost a kulturní činnost. Bylo pravidlem, že k 28. říjnu byla každým rokem pořádána ve škole slavnost a pro veřejnost slavnostní akademie, kterou připravovali sami učitelé. Také divadelní představení byla často pořádána školou. Učitelé pracovali v Sokole, kde spolu s žáky místní školy nacvičili divadelní hry, organizovali pro děti besídky, často uspořádali výstavky prací. Pro rodiče připravovali přednášky. [8]

V roce 1922 vchází v platnost Malý školský zákon, který téměř nic nezměnil na systému převzatém z dob rakousko-uherských. Byly zrušeny úlevy na školní docházce. Počínaje školním rokem 1923 – 1924 byly zavedeny nové předměty – občanská nauka a ruční práce chlapecké.

Již od roku 1925 se hodně hovořilo o stavbě nové školní budovy. Bylo schváleno i místo, které ovšem odpadlo pro neshody s majitelem pozemku. V roce 1929 bylo ustanoveno nové místo pro stavbu školy. V třicátých letech pak byly vypracovány definitivní plány na stavbu nové školní budovy ing. Balcárkem a ing. Koppem z Prahy. Obec žádala u mnoha peněžních ústavů o půjčku na stavbu, bohužel bez úspěchů. Proto nezbylo, než čekat na změnu v zákoně o finančním hospodářství.

Přesto byla původní školní budova stále opravována a modernizována. Na jaře 1936 byla pokryta novou střešní krytinou, byly vyměněny podlahy ve třídách, odstraněny zastaralé tabule a umístěny nové visací tabule. Také byly zakoupeny nové lavice a učební pomůcky jako glóbus, mapa, polokoule, telegrafní přístroje atd.

Od roku 1936 bylo za spolupráce s rodičovským sdružením zavedeno stravování téměř všeho žactva na této škole. Chudí dostávali ¼ litru mléka, bohatší si ho museli kupovat. Zároveň byla otevřena poradna pro matky a kojence, jejímž správcem byl řídící učitel František Šedivý. [8]

Několikrát byla na zdejší škole provedena inspekce, která vždy hovořila o velmi dobrých vyučovacích a výchovných výsledcích.

K významným událostem tohoto období nepochybně patří zahájení provozu zemské malodráhy 2. 8. 1925 mezi obcemi Svinov a Vřesina, která byla později prodloužena až do Kyjovic- Budišovic.

Dalším významným dílem byla elektrifikace obce, která byla dokončena v roce 1932 a současně byl zřízen i obecní vodovod. Obě akce provázely značné finanční potíže. Nakonec ke všeobecné spokojenosti vše dobře dopadlo.

V následujícím období se pod vlivem světové hospodářské krize i v naší obci začala projevovat nezaměstnanost. Mnoho vřesinských občanů bylo z ostravských hutí a šachet propuštěno. V té době se pozastavil další hospodářský rozvoj obce a nastala obava z pronikání německého fašismu do českých zemí. [5]

6 ŠKOLA V OBDOBÍ 1938 – 1945

Mezinárodní krize vrcholí v letech 1938 a 1939. Mnichovská dohoda byla počátkem konce samostatnosti Československa. České školství bylo nejprve likvidováno v zabraném pohraničí. Sem patřila i Vřesina.

Ze zdejší kroniky se dozvídáme, že již 8. října 1938 se objevilo ve Vřesině první německé obrněné auto s vojáky, kteří nařídili okamžité vyvěšení říšských praporů.

Na místo dosavadního vřesinského starosty Františka Kotaly zasedl Ernst Rusitschka. Padá všechna pravomoc obecní správy, končí samostatnost lidu.

Veškeré obecní úřadování bylo pouze německé, všechny nápisy a označení firem byly odstraněny a nahrazeny německými. Obec dostala nové jméno – Wrzessin.

Obecná škola ve Vřesině dostala nápis „Volksschule“. Tento nápis vzbuzoval v každém hněv - hlavně u žen. V rozčilení došly ke starostovi Rutischkovi, aby dal vyměnit německý nápis za český. Výměnu nápisu starosta samozřejmě nedovolil. Rozhořčené ženy německý nápis strhly a vyměnily za český „Národní škola“. Rutischka zatelefonoval pro vojenskou výpomoc do Poruby. Došlo ke střetu, při kterém bylo zadrženo 7 občanů, kteří byli vězněni po 4 týdny v opavské věznici. [8]

Z obsazovaného pohraničí, odstoupeného podle mnichovské dohody, museli odejít všichni učitelé a ostatní státní zaměstnanci.

Ze školy odešel nadučitel František Šedivý, později i Mikuláš Bárta s Marií Šturcovou.

V měsíci listopadu 1938 byl jmenován do funkce ředitele školy německý učitel Karl Sweder z Nového Jičína. Přislíbil, že bude učit děti učit stále v českém jazyce. Jen jedna třída dobrovolně přihlášených dětí měla být německá. Karl Sweder však o děti jemu svěřené příliš nedbal a často jich využíval k zemědělským pracím.

Z Hlučína byli na vřesinskou školu přeřazeni sourozenci Alfréd a Elfriede Ballarin. Z bývalého učitelského sboru zde zůstal jen Oldřich Prokeš, který v roce 1939 odchází na vlastní žádost.

Škola měla 6 tříd a jen 4 učitele, proto byla 2. a 3. třída spojena a 4 třída musela být suplována. Náboženství učil Franz Navrátil, kněz z Poruby a ruční práce Marie Hurníková. V lednu 1939 byla zrušena 6. třída vzhledem k nízkému počtu učitelů i žáků.

Po odchodu Elfriede Ballarin, jsou přiděleni na mesinskou školu 2 pomocní učitelé: Anna Kubánková a K. Kovalčík. V březnu posílil učitelský sbor příchod Jana Neuwirta.

V duchu nacistické pedagogiky byli žáci seznamováni s velikostí Velkoněmecké říše a jeho vůdce Adolfem Hitlerem. Od roku 1939 pak byly každoročně oslavovány významné nacistické svátky, narozeniny vůdce, vítězné bitvy. Vždy byl vyvěšen říšský prapor, rozzvonily se na 15 minut zvony. Ve škole byly třídy vyzdobeny. Bylo opěvováno němectví, které žáci slýchali od německých učitelů.

V květnu 1939 vznikly na vřesinské škole dvě třídy. Od té doby existovala „ Volkschule I. " – česká škola a „Volkschule II.“ – německá škola. Je samozřejmé, že německá škola byla preferována. Hned získala peníze na nové vybavení třídy. Rovněž přichází dvě učitelské posily – učitel Huvar a učitel Holaň. [7]

Školní rok 1939 – 1940 začal později. V Evropě vypukla II. světová válka. V tomto školním roce byl poprvé zaveden na naší škole předmět vaření. Kuchyňka byla zřízena z bytu nadučitele.

Během války byly děti nuceny zastávat různé práce - kolem cesty vysazovaly keře, v lese měly školku a staraly se o ni, pomáhaly rozdávat potravinové lístky nebo pěstovaly např. mátu a kmín. Touto činností se s dětmi zabýval učitel Josef Neuwirt. Rovněž vřesinské děti sbíraly staré hadry, kosti a léčivé byliny. Vřesinští žáci se zabývali zajímavou činností – chovali bource morušové. Takto vypěstovali každoročně několik kilo prvotřídního materiálu. Za tuto činnost byli vyznamenáni cenou z Berlína.

V roce 1942 bylo zavedeno pojištění žáků i učitelů na zdejší škole. Školní děti byly neustále nabádány k plnění svých povinností pro národ a německou věc. Pro děti byly pořádány přednášky vojáků z fronty, kteří byli na dovolené. Rovněž jim byly promítány filmy.

Během války byly třídy několikrát vymalovány, koupeny záclony, lavice a nové židle. Byla opravena fasáda. Pro školní kuchyň byly zakoupeny pomůcky.

Školní knihovna měla např. v roce 1943 v učitelské knihovně 109 knih a v žákovské knihovně 102 knih. I učební materiály byly rozšířeny o přírodopisné pomůcky (brouci a sovy). Darem od spořitelny obdržela škola preparáty zmijí, užovky a mloka. Pro tělesnou výchovu zakoupila škola míče. [7]

V roce 1944 byla započata výstavba 24 dvojdomků pro německé vystěhovalce v lese „Pohoří“. Na nucené práce zde museli chodit všichni občané Vřesiny a okolních obcí, na stavbě nechyběly ani děti. Pomáhali i zdejší žáci 7. a 8. tříd s učiteli. Samozřejmě, že na úkor výuky. Stavba byla zahájena v roce 1944 na Velikonoční pondělí, ale žádný říšský Němec se sem už nenastěhoval. [13]

V tomto období byla školní docházka velmi nepravidelná. Vyučování trpělo nedostatkem učitelů, děti, zvláště z chudých rodin, trpěly nedostatkem jídla, ošacení a obuvi.

Osnovy byly jen velmi rámcové, takže učitelé učili hlavně podle osnov z 1. republiky. Školní dozor byl formální a němečtí inspektoři naznačovali, nebudou-li učitelé dobře učit, tím spíše se podaří českou menšinu v tzv. „Sudetách“ poněmčit. Všechno záleželo na učitelích, jakého ducha škole dali. [14]

Během války se na vřesinské škole vystříдалo několik učitelů. Pro mnohé nebylo jednoduché učit na německé škole, proto někteří z nich odcházeli na vlastní žádost. Ředitelem školy byl po celou dobu Karl Schweder. Učitelé byli nuceni vyjadřovat se v písemném úředním styku i s českými úřady v německém jazyce.

7 ROZVOJ ŠKOLY (1945 – 1967)

Vřesina byla osvobozena 29. dubna 1945 a měla důvod k nadšení z osvobození. Zachránila se z nebezpečí germanizace, která jí stále hrozila. Mezi válkou patřila mezi nejvíce postižené obce. Také škola byla válečnými událostmi prošlé fronty velmi těžce poškozena. Leteckými útoky podniknutými na tuto obec byla škola zasažena od západní strany mnoha granáty. Vnitřní vybavení školy bylo rovněž poškozeno – lavice sice byly uchráněny před zničením, ale zařízení odborných kabinetů bylo úplně vykradeno a zničeno. Také školní knihovna, učitelská i žákovská, byla úplně zničena. Okna školní budovy byla vytlučena. Škoda na celé školní budově tehdy činila 600 000 Kčs. [7]

Po osvobození na zdejší škole vyučoval Václav Kudela, Jaroslav Bajgar, František Holář, kteří zde působili i za německé okupace.

Dne 15. června 1945 se také vrátil zpět na naši školu Mikuláš Bárta ve funkci řídícího učitele, jenž se ihned ujal správy školy. V roce 1938 byl německými školními úřady z vřesinské školy propuštěn a musel se odstěhovat do bývalého Protektorátu.

Z původního učitelského sboru zůstali v novém školním roce 1945/1946 v učitelském sboru pouze Mikuláš Bárta a Václav Kudela. Jako noví pedagogové přicházejí Drahoslava Skalková, Marie Švidrnochová a Věra Křibková. Místní školní rada byla ustanovena až v roce 1946. Výnosem zemské školní rady v Moravské Ostravě byla zdejší obecná škola povolena jako čtyřtřídní obecná škola. Před okupací v roce 1938 byla vřesinská škola organizována jako pěti třídní s dvěma postupnými pobočkami a v roce 1945, po všech válečných událostech, byla škola pouze čtyřtřídní. Důvodem byl úbytek žáků v důsledku odchodu rodin do pohraničí a rovněž odchod žáků do měšťanských škol ve Svinově a v Klimkovicích. [13]

Vzhledem ke stále nízkému počtu žactva byla škola od roku 1946 do roku 1949 pouze trojtřídní. Od roku 1949 je opět školou čtyřtřídní.

V poměrně krátkém období došlo k rekonstrukci celé školní budovy i jejího vnitřního vybavení. Učebny byly vymalovány a také proběhla úprava malého školního hřiště za školou.

Velkou pomoc poskytlo Vřesině město Plzeň. V akci „Budujeme Slezsko“ se zavádělo pro postižené obce za 2. sv. války kmotrovství českých měst. 17. července 1946 navštívila Vřesinu delegace z Plzně s jejími představiteli a spolu se zástupci akce „Budujeme Slezsko“ profesorem Šajnarem a akademickou malířkou Helenou Salichovou.

Vřesinská škola dostala darem od kmotrovského města nové vybavení – školní lavice, učební pomůcky, přírodovědné a dějepisné obrazy, mnoho vycpanin. Doplněná byla žákovská i obecní knihovna. Později vřesinská škola obdržela vysoké peněžní částky na zakoupení moderních pomůcek.

Každoročně pak byly uskutečňovány školní slavnosti, vždy provedeny dětmi ve škole za účasti rodičů dětí a široké veřejnosti. Žáci si připomínali významná historická data, formou školních akademií recitací, zpěvem nebo tanečky. [8]

V roce 1948 byl vydán nový školský zákon o jednotné škole. Vytvořil návaznost jednotlivých stupňů a typů škol. Mateřská škola pro děti v rozpětí 3 – 6 let se stala součástí školského systému. Škola I. Stupně pro děti ve věku 6- 11 let a škola II. stupně pro děti 11 – 15 let tvořila základní školu. Byla ustanovena devítiletá povinná školní docházka.

Vzhledem k těmto změnám v pojetí našeho školství byly vydány jednotné učební osnovy a dle nich i nové učebnice. [3]

Bylo zavedeno doučování pro slabší žáky. Vznikají nové zájmové kroužky pro děti – dramaticko-rytmický, vlastivědný a tělovýchovný kroužek – které vedou učitelé místní vřesinské školy. Na škole bylo zavedeno opět stravování dětí a od počátku 50. let 20. století i každoroční zdravotní prohlídky žáků. Pro období 50. let ve škole je typické zúčastňování se soutěží, uzavírání závazků, organizování sběrových akcí – sběr papíru, starého železa a léčivých bylin.

Vřesinská škola navázala družbu s národní školou v Plzni. Byla uzavřena patronátní smlouva.

Dne 7. června 1951 vznikla Pionýrská organizace, při které je později zřízen Mičurinský kroužek, kroužek písní a tanců a kroužek mladých techniků. Rovněž je založena sokolská družina.

Všichni členové učitelského sboru se podíleli na mimoškolní činnosti žáků, vedli různé kroužky.

Během školních prázdnin v roce 1951 byla provedena adaptace školní budovy. Byla provedena výměna oken, oprava vnější fasády a vymalovány všechny místnosti a chodby. Bylo poukazováno na nevhodnost budovy a nedostatek místa. [14]

V roce 1951 byla škola opět rozšířena na pětitřídní.

V roce 1953 je vydán nový školský zákon, kterým je zkrácena školní docházka na 8 let. První a druhý stupeň se spojuje v osmiletou školu a první, druhý a třetí stupeň v jedenácti letou střední školu. Nově je také organizováno vzdělání učitelů všech stupňů škol. V platnost vstoupil nový školní zákon 1. září 1953.

Na zdejší škole je kladen důraz na jazykové vyučování. Vřesinské děti mají vžitý dialekt a mají tedy i časté nedostatky v písemném a ústním vyjadřování. Učitelé se proto snažili o plynulý správný hovor se žáky, nacvičovali nejčastěji chybná slova, prováděli rozborů čteného a slyšeného slova a vedli žáky k častému čtení povinné četby.

Zvýšená pozornost byla také věnována výuce ruského jazyka ve 4. a 5. Ročníku.

Protože tehdejší škola neměla tělocvičnu, musela být tělesná výchova v zimních měsících prováděna ve třídách. Škola trpěla nedostatkem učeben (měla pouze 4), proto vyučování probíhalo střídavě na směny. Vezmeme-li v úvahu, že základy této školy byly postaveny již v roce 1850, je budova školy starší 150 let. Rozměry učeben byly 8x9 metrů a jedna učebna pojme pouze 35 žáků. Škola v té době neměla šatny, chodby byly velmi úzké a tmavé. Školní budova v tomto stavu byla nevyhovující a nutně potřebovala generální opravu.

V roce 1954 byla přistavena šatna, sborovna a kabinet. Tato přístavba pomohla rozšířit prostor ve školní budově. Je nutné připomenout, že už v té době velice dobře škola spolupracovala s rodiči. Sdružení rodičů a přátel školy pomáhalo při opravách školy, úpravách školní kuchyně, poskytovalo příspěvky na školní výlety, které byly konány každoročně ve všech třídách.

V rámci estetické výchovy byly pro žáky pořádány besedy o uměleckých dílech. Žáci se sami podíleli na výzdobě tříd a chodeb. Mnohokrát uspořádali výstavy, ať už školních prací, tak i prací ze zájmových kroužků. Tehdejší škola neměla školní pozemek, pouze malou školní zahrádku, která pro praktické cvičení nestačila. Učitelé s žáky si pořizovali pařeniště, kde se žáci učili pěstovat salát, okurky a rajčata.

Každoročně byly plánovány přírodovědné, dějepisné a zeměpisné vycházky. Obsah vycházek byl usměrňován hlavně na regionální prvky a poznatky z okolí naší obce (údolí Porubky, zámek v Porubě, evangelická kaplička na horním konci obce atd.). [15]

Škola také navštěvuje Krajské divadlo loutek v Ostravě, s nímž má smlouvu na celoroční návštěvy.

Koutky živé přírody byly zavedeny ve všech třídách.

V matematice byl kladen důraz na desetiminutovky, počítání z paměti, odhad a názor. Žákům ze zemědělských rodin jsou stále ještě povolovány zvláštní čtvrt hodinky pro pomoc při polních pracích.

V roce 1960 byl vydán zákon o soustavě výchovy a vzdělávání. Znamená organizační sjednocení státní školské soustavy ve všech směrech. Povinná školní docházka byla rozšířena na 9 let, takže školní povinnost byla ukončena u všech dětí v 15 letech.

Vřesinská národní škola byla přejmenována na Základní devítiletou školu pro 1. – 5. ročník ve Vřesině. Územní reorganizací přešla naše obec Vřesina ze zrušeného okresu Bílovec do nového okresu Nový Jičín.

V 60. letech 20. století se zlepšuje materiální vybavení školy. Škola je vybavována novými pomůckami a přístroji. Byly zakoupeny nové lavice a židle. Taktéž je zvelebováno okolí školy, jako např. oplocení školy. Pokračují rovněž i sběrové akce. Žáci sbírají staré železo, papír, hadry, lesní plody. Dosahují poměrně dobrých výsledků. Nejlepší sběrači byli vždy odměněni knihou. Velice dobrá je spolupráce se SRPŠ, které pomáhá organizovat akce např. výlety do ZOO, výlety ke konci školního roku či lyžařské zájezdy. [9], [15]

8 VZNIK NOVÉ ŠKOLY (1967 – SOUČASNOST)

Po usilovném několikaletém jednání MNV s nadřízenými orgány byla v roce 1967 povolena výstavba nové základní devítileté školy v rámci akce „Z“. Zprovoznění nové školy bylo plánováno za tři roky. (Příloha č.3)

O nutnosti stavby nové školní budovy se hovořilo již v roce 1925. Po tříletém úsilí občanů ve Vřesině byla nová škola slavnostně otevřena v sobotu 28. listopadu 1970. Této slavnosti se zúčastnilo mnoho hostů, například delegace z družebního města Plzně, zástupci školského odboru s inspektorem a řada hostů z okolních škol atd.

Hned po otevření školy začali učitelé a zaměstnanci školy připravovat stěhování zařízení do nové školy. Hlavní nápor byl o vánočních prázdninách. Proto také 3. 1. 1971 byla slavnostně zahájena výuka v nové škole. Tato významná událost byla natočena Československou televizí.

Místo tělocvičny byla používána třída ve staré škole, která ovšem byla zcela nevyhovující. Proto byly ve školním roce 1973 – 1974 zhotoveny plány pro novou tělocvičnu. Taktéž bylo započato s budováním nového sportovního areálu za školou. Tento areál byl vybudován v akci „Z“. Obsahuje dopravní hřiště, hřiště na házenou, dva tenisové kurty, běžeckou dráhu a hřiště na malý fotbal. Sportovní areál byl dán do používání v září 1974.

Ve školním roce 1972 – 1973 byla dána do provozu školní družina, která byla 4 roky umístěna v provizorních prostorách v odborné učebně. Teprve ve školním roce 1976 – 1977, po adaptaci školního bytu, byl v těchto prostorách zahájen provoz školní družiny.

Mimoškolní život dětí byl velmi bohatý. Existovaly zájmové kroužky vedené zčásti učitelkami a zčásti rodiči, jako například kroužek dovedných rukou, stolního tenisu, kulturní, branný, zdravotní, tělovýchovný, výtvarný, požární atd.

Na škole již tradičně pracovala PO SSM. Vedením pionýrské skupiny byla vždy pověřena jedna z učitelek. Veškerá činnost PO byla skloubená s činností školy. Akce, které byly na škole organizovány, byly hlavně akcemi společnými. Oddílovými vedoucími a instruktory byli většinou bývalí žáci místní školy. [15]

Ve školním roce 1976 – 1977 byla zahájena výuka v 1. ročníků podle nové školní koncepce. Vyučovalo se podle nových osnov, novými metodami a formami. Během tohoto a

dalšího školního roku byla škola vybavována novými pomůckami – hlavně pro výuku nové koncepce.

Velmi dobrou práci na místní škole prokazuje metodické sdružení, které organizovalo společná setkání s pracovníky ZŠ Komenského z Poruby, kam odchází převážná část žáků na II. stupeň.

Výchovně – vzdělávací práce na zdejší škole byla řízena plánem práce školy, který byl pravidelně hodnocen. Každoročně byly prováděny inspekce, hospitace či kontroly dokumentací. Vše bylo hodnoceno kladně.

Škole byla také udělena následujícím vyznamenání:

- v roce 1984 získala školní knihovna titul „Vzorná knihovna Severomoravského kraje“,
- v roce 1983 obdržela škola od vlády ČSR Plaketu za dobré výsledky při akcích ve prospěch životního prostředí. [16]

Ve školním roce 1989 – 1990 došlo k velkým změnám v celé naší společnosti, které postihly i naše školství. Dochází ke změnám ve státní i školské správě, jsou zrušeny zbytečné schůze. Porady jsou velmi omezeny a týkají se jen výuky. Pedagogickým pracovníkům je dán prostor a možnost pro výchovu a vzdělávání mládeže, protože jsou odbourávány zbytečné akce.

Ve školství probíhají konkurzy na vedoucí místa. V lednu 1992 proběhl konkurz i na zdejší škole. Ředitelkou školy byla jmenována 1. srpna 1992 Jaroslava Borisová.

Platy pracovníků školy byly valorizovány a od 1. května 1992 došlo k úpravě platů pedagogických pracovníků i správních zaměstnanců.

Na vřesinské škole dochází k mnoha změnám. V roce 1991 škola žádala o zrušení „Pionýra“ a převedení jeho majetku škole. Od školního roku 1990 – 1991 nebyla uzavřena patronátní smlouva. Při škole vznikají nové zájmové kroužky pro děti, jako např. kurzy německého a anglického jazyka. V září 1991 proběhla první hodina náboženství.

Práce SRPŠ nadále pokračuje s velmi dobrými výsledky. Od roku 1992 se jmenuje SRPDŠ (Sdružení rodičů, přátel, dětí a školy).

Během školního roku 1991 – 1992 se začalo vyučovat podle upravených učebních osnov se stávajícími učebnicemi. V této době se učitelky na vřesinské škole snažily vyučovat novými způsoby a metodami za použití mnoha učebních pomůcek a materiálů, začaly se používat alternativní učebnice.

Učitelé mají možnost učit podle různých učebnic, pouze osnovy v jednotlivých ročnících jsou závazné. Vychází spousta publikací, které jsou bohužel drahé a ne každá škola si je může dovolit. Na škole se postupně začínají zavádět nové učebnice – pokud se ještě učí ze starších, učitelky doplňují učivo o poznatky z nových knih, které mají k dispozici.

Ve škole jsou provozovány každoročně sportovní aktivity – např. plavání žáků 2. a 3. ročníků v rámci výuky TV, ozdravný pobyt na horách spojený s výukou lyžování, turistické vycházky a cvičení v přírodě.

Ve školním roce 1994 – 1995 byly opět očekávány změny. Nový školní zákon sice schválen nebyl, ale jeho nejdůležitější změny v přechodném období řešila jeho novelizace, a to od 1. ledna 1995 – původně k tomuto datu měly všechny školy přejít na právní subjektivitu. Ukázalo se, že toto řešení není úplně reálné, především pro školy neúplné a malotřídní. Získání právní subjektivity bylo zcela dobrovolné.

Zároveň se v tomto školním roce podařilo zakoupit řadu nových učebnic, hlavně z nakladatelství ALTER a PRODOS. Učebnice těchto nakladatelství škole vyhovují a vyučuje se podle nich dodnes.

Poprvé v tomto školním roce začaly děti za pomoci učitelek vydávat školní časopis „Poškoláček“. Obsah časopisu je zajímavý. V dětských pracích můžeme najít spoustu fantazie i jejich schopnost vidět svět úplně jinak, než my dospělí.

12. září 1998 dostala škola k užívání novou budovu – tělocvičnu. [17]

Škola tak získala prostor pro kvalitní výuku tělesné výchovy a dalších mimoškolních aktivit a celá obec možnost sportovního využití.

Na tělocvičnu se čekalo od dob zrušení staré školy.

Později škola s povděkem přijala možnost cvičit v tělocvičně mateřské školy. Nebylo ale vždy jednoduché skloubit rozvrh hodin s režimem dětí v mateřské škole tak, aby je žáci co nejméně rušili. Poslední hodiny zasahovaly do odpoledního klidu a žáci je nazývali „tichý tělocvik“ a přílišné oblibě se netěšily.

Přesto, při oboustranné toleranci se vše zvládlo.

Rozhodnutím o zařazení do sítě škol od 1. 1. 2003 získala škola právní subjektivitu. Došlo ke spojení dvou samostatných subjektů – základní a mateřské školy. Zřizovatelem je nadále Obecní úřad Vřesina. [10]

Během roku 2004 probíhá ve škole konkurz na nového ředitele školy. Dosavadní ředitelka, Jaroslava Borisová, odchází na zasloužený odpočinek do starobního důchodu.

K 1. září 2004 je ředitelem školy jmenován Jiří Buček.

Díky zájmu a pochopení zřizovatele se materiální podmínky školy mění k lepšímu. Třídy jsou vybaveny moderním nábytkem odpovídajícím věku a vzrůstu žáků. Bylo vyměněno osvětlení tříd tak, aby vyhovovalo nejen potřebám žáků a pedagogů, ale také náročným hygienickým předpisům. Škola je vybavena počítačovou učebnou a učebnou pro pracovní a výtvarnou výchovu. Žáci i pedagogové mají přístup k internetu.

Každý rok je na škole několik zájmových kroužků – např. basketbal, náboženství, hra na hudební nástroj (zabezpečuje Základní umělecká škola v Klimkovicích), výtvarný, dramatický, internetový a anglický jazyk. [17]

Během roku 2007 – 2008 proběhla rekonstrukce budovy základní školy. Byly vyměněny okna, elektroinstalace, zdravotnicka a topení. Nízkotlaková plynová kotelna je plně automatizována a ovládána počítačem. Od tohoto roku má každá třída svou vlastní šatnu. Ve školní družině došlo rovněž ke změnám k lepšímu. [11] (Příloha č.5)

Již od samého začátku je škola velmi dobře reprezentována a již tradičně je spojena s vítáním novorozenců, jubilei občanů, s účastí a částečnou organizací „Vánočního stromu“, s výstavkami dětských prací, s besídkami ke Dni Matek a tradičně s nácvikem příprav tradičního Mařáka.

8.1 Plány do budoucna

Zbývá provést druhou etapu rekonstrukce. Vznikne třetí nadzemní podlaží, kam bude přestěhována školní družina, vznikne další počítačová učebna vybavená však pouze terminály připojenými ke stávající učebně v suterénu.

V prostoru nynější školní družiny bude obecní knihovna s možností připojení k internetu a bezbariérovým vchodem. Škola se tak stane bezbariérovou a bude moci přijímat též pohybově handicapované žáky. [11]

8.2 Zajímavost ze školního života – tradiční vítání jara

Po válce byl obnoven staroslovanský zvyk „Vynášení Mařáka“, který byl zachován díky nadučiteli Gustava Kořeného.

Po roce 1918 se tento zvyk konal pravidelně za vedení učitelstva. Po roce 1945 byl celý obřad „Vynášení Mařáka“ upraven a uspořádán v rozsahu, jak jej známe dosud. Ve zpracování byla nápomocna paní učitelka Marie Švidrnochová. [1]

Vítání jara nebo-li Mařák je místní tradice, která se koná 14 dnů před Velikonocemi na Smrtnou neděli. Když odchází zima a jaro se chystá ujmout vlády, slaví se mezi lidmi dávný zvyk „Vynášení Mařáka“.

Kdo jsou Mařák a Mařena? Mařák je mužská postava vyrobená ze slámy, na obličejích má škrabošku, oblečená do černého obleku s černým kloboukem na hlavě, červeným šátkem kolem krku a bílými rukavicemi na rukou. Vyráběl ho ten vřesinský mládenec, který se jako poslední ženil před konáním Mařáka. Mařena je ženská postava vyrobená ze slámy. Vyráběla ji ta vřesinská dívka, která se jako poslední vdávala před konáním Mařáka.

Jméno Mařáka a Mařeny má svůj původ ve staroslovanském jménu Morana, jak se nazývala bohyně zimy a nemocí. Mařák a jeho pomocnice Mařena jsou symboly zimy, nemoci a všeho zlého, čeho se právě při probouzení krásné jarní přírody chce lid zbavit a začít nový radostnější život.

Chlapci 5. třídy představují konšely, kteří provedou soud nad Mařákem a Mařenou, a děvčata představují babky, které se zájmem sledují a glosují soud. Jedna dvojice chlapce a dívky s majíčkem v ruce představují JARO – mládí samo.

Děvčátka z první třídy jsou převlečená za květinčky a v doprovodu další dívky, která představuje léto, uzavírají celý průvod. Za zpěvu písní o Mařáku a Mařeně celý průvod obchází část vesnice až k potoku Porubka. Tam vykonají vládci obce „slavný soud“. Jeho verdikt zní:

„Už je Mařeno s tebou ámen, na nohy ti dáme kámen

Vezme si tě, vezme voda, nebude tě isto škoda

Ztrať se, Mařeno, ztrať se, ztrať, více se k nám nenavrat“

A tím Mařáka a Mařenu odsoudí k nejtěžšímu trestu – upálení a utopení. Obnovený a upravený zvyk se těší velké oblibě nejen u dětí, ale zejména u dospělých lidí, kteří přicházejí

ze širokého okolí, aby byli přítomni tomuto lidovému symbolickému obřadu při příchodu jara.
V současné době si výrobu Mařáka a Mařeny zajišťuje škola sama. [1]

9 MATEŘSKÁ ŠKOLA

Současná preprimární edukace ve svých principech navazuje na vše pozitivní, co v minulosti vzniklo, co předchozí generace předala generaci současné. Prvním uceleným programem výchovy dítěte předškolního věku je Komenského Informatorium školy mateřské.

Přes 300 let nás dělí od doby, v níž žil, za ten čas prošlo lidstvo dalekosáhlými změnami hospodářskými, sociálními, kulturními i politickými a přesto pedagogické dílo jím promyšlené a vytvořené je zaměřeno do daleké budoucnosti a má nám co říci i dnes.

Informatorium školy mateřské, napsáno česky a vydáno před rokem 1632, mělo být učebnicí pro matky, které měly podle ní vychovávat své děti ve věku do 6 let v klínu mateřském, tzn. v rodině.

J. Á. Komenský byl první, který zdůvodnil nutnost systematické předškolní výchovy.

Péči o výchovu dětí do 6 let ponechává Komenský dle Informatoria rodině a v ní především matce, takže školou mateřskou nerozumí školu jako instituci, jak je tomu dnes, ale rodinu. [6]

V 18. a 19. století se předškolní výchova začíná rozvíjet formou pečovatelských institucí – opatroven, dětských zahrádek, útulků a je provázena postupnými snahami uplatnit v ní nejen pečovatelskou funkci, ale i výchovné prvky.

Za zásadní mezník lze považovat školský zákon z roku 1869 o povinné školní docházce a povinnosti obcí zřizovat školy a následný ministerský výnos o mateřských školách a ústavech jim příbuzných (1872). Mateřským školám ukládá tato směrnice podporovat a doplňovat rodinnou výchovu, připravovat děti na školu a rozvíjet je po stránce tělesné, smyslové i duševní. [6]

Období až do roku 1948 se vyznačuje opakovanými neúspěšnými snahami uzákonění předškolní výchovy jako prvního článku školské soustavy.

Zákonem o jednotné škole z roku 1948 byly do jednotného výchovného systému začleněny i mateřské školy.

MŠ bylo zákonem uloženo poskytnout „v těsné součinnosti s rodinou dětem od tří let do doby, kdy začnou docházet do národní školy výchovnou péči a zdravotní a sociální ochranu“ a veřejná předškolní výchova byla vnímána neodbornou veřejností jako sociální

služba, která umožňuje matkám pracovat, a to ať z ekonomických důvodů nebo z důvodů profesní realizace. [6]

Proto v 60.–70. letech 20. století došlo k ohromnému kvantitativnímu nárůstu předškolních zařízení se snahou o začlenění každého dítěte.

A to je doba, kdy také v naší obci byla MŠ postavena.

Všechny MŠ pracovaly dle jednotného programu výchovné práce a byly zřizovány státem nebo továrnami, kde matky dětí pracovaly, tzv. závodní MŠ.

„Mateřská škola ve Vřesině byla slavnostně otevřena v neděli 22. září 1963 volnou prohlídkou školy, na kterou přicházely děti s rodiči. Děti se tak seznámily s prostředím. Provoz na škole byl zahájen 23. září 1963. Zapsáno bylo 56 dětí a podle věku rozděleny do dvou tříd. Školní rok byl ukončen 28. června 1964 besídkou, kde děti předvedly rodičům, co se všechno během roku naučily“ – tolik zápis ve „Zlaté knize mateřské školky ve Vřesině,“ který provedla tehdejší ředitelka Jarmila Přichystalová. (Příloha č.6)

Součástí budovy byla také školní kuchyně a školní byt. V kuchyni se připravovaly pro děti z MŠ dopolední a odpolední svačiny a obědy. Školní byt nebyl využíván, proto byl přestavěn na poradnu pro děti (ordinace dětského lékaře).

V září 1975 byly místnosti poradny pro děti uvolněny a přebudovány na školní jídelnu, ve které se stravují žáci a zaměstnanci ZŠ. K 1. 9. 1977 odchází stávající ředitelka do starobního důchodu a na její místo nastupuje Eva Rykalová. Obec se rozrůstá, dochází k výstavbě nových rodinných domů, a tím i nárůstu obyvatelstva. V důsledku přibývajících dětí v obci byla ke stávající budově MŠ přistavena další budova, v níž se nacházela III. třída MŠ, ředitelna a tělocvična. Od 1. září 1982 byla MŠ již trojtřídní. Vzhledem k tomu, že 1. září 1991 nastoupilo do MŠ jen 61 dětí, byla III. třída MŠ uzavřena a v tomto i následujícím školním roce byly v provozu jen dvě třídy.

Listopadové změny roku 1989 ve společnosti se přirozeně promítly i do pojetí předškolní výchovy. Po čtyřicetiletém období jednotné školy opět ožívají alternativní pedagogiky – Waldorfská pedagogika, Montessoriovský systém, vzdělávací program Začít spolu a projekt Zdravá mateřská škola. Kromě těchto nabídek získaly mateřské školy možnost pracovat vlastním způsobem a tuto možnost zvolila i mateřská škola ve Vřesině.

Opět trojtřídní MŠ se stala od září 1993 do června 1999. K 1. září 2000 se MŠ stala opět dvojtřídní pro děti tří až šesti leté. Celá budova, kde se nacházela III. třída byla přestavěna na kulturní středisko při OÚ Vřesina, které ke svým kulturním akcím využívala i MŠ.

Od 1.1. 2003 je MŠ Vřesina součástí ZŠ Vřesina a tento právní subjekt se nazývá Základní škola a Mateřská škola Vřesina, okres Nový Jičín, příspěvková organizace. Zřizovatelem tohoto právního subjektu je obec Vřesina. Ředitelkou subjektu je ředitelka ZŠ Jaroslava Borisová a ředitelka MŠ Eva Rykalová má nyní funkci vedoucí učitelky. K 1.9. 2004 odchází ředitelka Borisová do starobního důchodu a ve výběrovém řízení byl ředitelem právního subjektu vybrán Jiří Buček.

V důsledku přijetí nového školského zákona č. 561/2004Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání se výrazným způsobem proměňuje situace mateřských škol, respektive předškolního vzdělávání. Byl vydán Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání (RVP PV) a mateřské školy si vytváří své vlastní školní vzdělávací programy v souladu s principy a zásadami RVP PV. Pedagogové si mohou volit různé vzdělávací cesty jak požadavky RVP PV naplní a stejně tak i různé prostředky. To vše tak, aby odpovídaly konkrétním podmínkám školy a byly dostatečně přizpůsobeny možnostem, potřebám a přáním dětí a jejich rodičů.

K 1.1. 2007 dochází ke změně okresu a Vřesina spadá pod okresní správu města Ostrava a tím také dochází ke změně názvu celého právního subjektu – Základní škola a Mateřská škola Vřesina, okres Ostrava – město, příspěvková organizace.

V důsledku růstu obyvatel v obci opět dochází k 1. 10. 2008 k otevření III. třídy MŠ. Třída pro děti tří až čtyřleté je vybudována z malého kulturního sálu, který se nacházel v přízemí.

Sál vybudovaný v 1. patře zůstává a bude sloužit jen kulturním akcím ZŠ a MŠ.

Současná školní budova je zastaralá a vyžaduje celkovou rekonstrukci, se kterou je zřizovatel – obec Vřesina, obeznámen. Součástí MŠ je rozsáhlá školní zahrada, která je vybavena novým, vkusným a bezpečným zahradním zařízením, které odpovídá normám EU (2 pískoviště, jízdní dráha pro koloběžky, houpačky, průlezky, kolotoč, domeček, chodníky, stoly a lavičky) a je osázena vzrostlými stromy a keři. [18], [19] (Příloha č.7)

ZÁVĚR

V bakalářské práci jsem podala přehled vývoje školství ve Vřesině od nejstarších dob a přiblížila jsem tak téměř 130 leté trvání vřesinské školy. Cílem práce bylo shrnout historii zdejšího školství, sledování jeho vývoje a formování. Nejedná se o podrobný výčet všech událostí, ale jde o stručnou charakteristiku významných období v dějinách zdejšího školství, které jsou mnohdy odrazem historických a politických změn v kraji i celé zemi. Navíc je možné vysledovat i paralely s životem zdejších občanů, neboť právě škola nesčetněkrát kopíruje jejich osudy. Přestože práce nezachycuje všechny historické události zdejšího školství, vytváří ucelený přehled chronologicky seřazených událostí.

První kapitola je věnována seznámení s obcí Vřesina, její geografickou polohou a také stručnou historií. Osvětlení její historie bylo významné vzhledem k dalšímu sledování vývoje zdejšího školství. Neopomněla jsem také zmínit osobnost, jejíž jméno zasáhlo výrazným způsobem do historie obce.

Stěžejní část práce je věnována historii školství, především pak základní škole. Je zde shrnuta dlouhá cesta vývoje od nepříliš kvalitních podmínek v počátcích až po základy moderního školství dnes. Počátky školství ve Vřesině sahají až do poloviny 19. století, kdy se zde začalo poprvé s výukou žáků. Postupným zkvalitňováním nejen obsahu učiva, ale také zlepšováním práce pedagogů, školních pomůcek a učebnic a v neposlední řadě také celého zázemí se škola postupem doby transformovala a vyvíjela. Má snaha o zachycení všech důležitých milníků mě vedla k postupnému zachycení nejen historických, ale také politických událostí v zemi. Je také velmi zajímavé sledovat, jak se odrážela platnost nových a nových školských zákonů na poměrech ve zdejší škole. Sledováním celého toku událostí, lze jednoduchým a přehledným způsobem dospět celou historií vřesinského školství až k dnešní podobě základní a mateřské školy, které tvoří pilíře prvního stupně vzdělání v okolí.

Na představení historie úzce navazují plány do budoucna. Formování školství v obci v letech budoucích je věnována samostatná kapitola, ve které jsem se snažila z dostupných materiálů utvořit ucelenou představu o dalším fungování školy. Zda-li se tyto vize podaří realizovat, ukáže až čas a další události v obci.

Samostatnou kapitolu nejen v dějinách zdejšího školství, ale i celé obce tvoří mateřská škola. Její historie je sice podstatně kratší než historie základní školy, ale její růst byl od založení v 60. letech minulého století velmi dynamický. Vzhledem k věkovému složení zdejších občanů i faktu, že se Vřesina stává satelitním městečkem ostravské metropole, kam se mladí lidé stěhují za klidem a přírodou, je nadále předpokladem jejího plného využívání dětmi předškolního věku.

Závěrem jsem také představila místní a v okolí velmi ojedinělou tradici, a to vítání jara nazvaného vynášení Mařáka. Jedná se o dlouhou dobu udržovanou tradici, která je podporována především dětmi základní školy. Tímto aktem tak na přelomu zimy a jara žijí nejen děti v obci, ale všichni občané. Proto jsem tuto tradici krátce zmínila v jedné z kapitol práce.

Celá práce utváří zajímavý pohled na vývoj školství ve Vřesině. Při její tvorbě jsem se seznámila s celou řadou historických pramenů a materiálů, ke kterým není běžný přístup. Práce s kronikami a archivními dokumenty mě obohatila o velmi cenné znalosti mého rodného kraje. Jedním z důležitých předpokladů kvalitní práce byla totiž rovněž detailní znalost historických souvislostí v celém kraji. Vybrala jsem důležité souvislosti, čímž jsem podala historicky pravdivý, čtivý a poutavý obraz průřezu vývoje školství ve Vřesině. Řada dalších událostí, souvislostí a faktů zůstává v této práci nerozkryta proto, že historie zdejšího kraje, včetně školství, je nesmírně bohatá.

10 POUŽITÁ LITERATURA A PRAMENY

Literatura:

- [1] BÁRTA, M. *Vynášení Mařáka ve Vřesině*. In Bílovecko č. 1 – 7, ONV Bílovec, 1958.
- [2] BECHNÝ, J. *Geografie okresu Nový Jičín*. Ostrava: Krajské nakladatelství, 1963. 160 s.
- [3] KREJČÍ, V. *Náčrt vývoje školství a pedagogiky*. Ostrava: Ostravská univerzita, 1988, 148 s.
- [4] KUDELA, J. a kol., *Údolí Porubky*, Opava: Slezská grafia, 1925.
- [5] SCHWARZ, F. *Z minulosti obce Vřesiny*. In Vlastivědný sborník okresu Nový Jičín č. 21, 1978.
- [6] VÁŇA J. a kol., *Dějiny pedagogiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1967. 100 s.
- [7] *Vřesinský zpravodaj OB při MNV ve Vřesině*. 1973, č. 3.
- [8] *Vřesinský zpravodaj OB při MNV ve Vřesině*. 1974, č. 4.
- [9] *600 let trvání obce Vřesiny*, Vřesina: OB při MNV ve Vřesině, 1974.
- [10] *Výroční zpráva o činnosti základní školy ve Vřesině*, 2004.
- [11] *Výroční zpráva o činnosti základní školy a mateřské školy ve Vřesině*, 2008.

Prameny:

- [12] *Schulchronik der Wrzessinier Volksschule (1874 – 1920)*. Kronika uložena v ZŠ Vřesina.
- [13] *Školní kronika (1920 – 1956)*. Kronika uložena v ZŠ Vřesina.
- [14] *Pamětní kniha (1956 – 1969)*. Kronika uložena v ZŠ Vřesina.
- [15] *Školní kronika 1969 – 1971*. Kronika uložena v ZŠ Vřesina.
- [16] *Školní kronika 1971 – 1992*. Kronika uložena v ZŠ Vřesina.
- [17] *Školní kronika 1993 – současnost*. Kronika uložena v ZŠ Vřesina.

- [18] *Zlatá kniha mateřské školky ve Vřesině 1963 – 1994.* Kronika uložena v MŠ Vřesina.
- [19] *Kronika MŠ 1994 – současnost.* Kronika uložena v MŠ Vřesina.

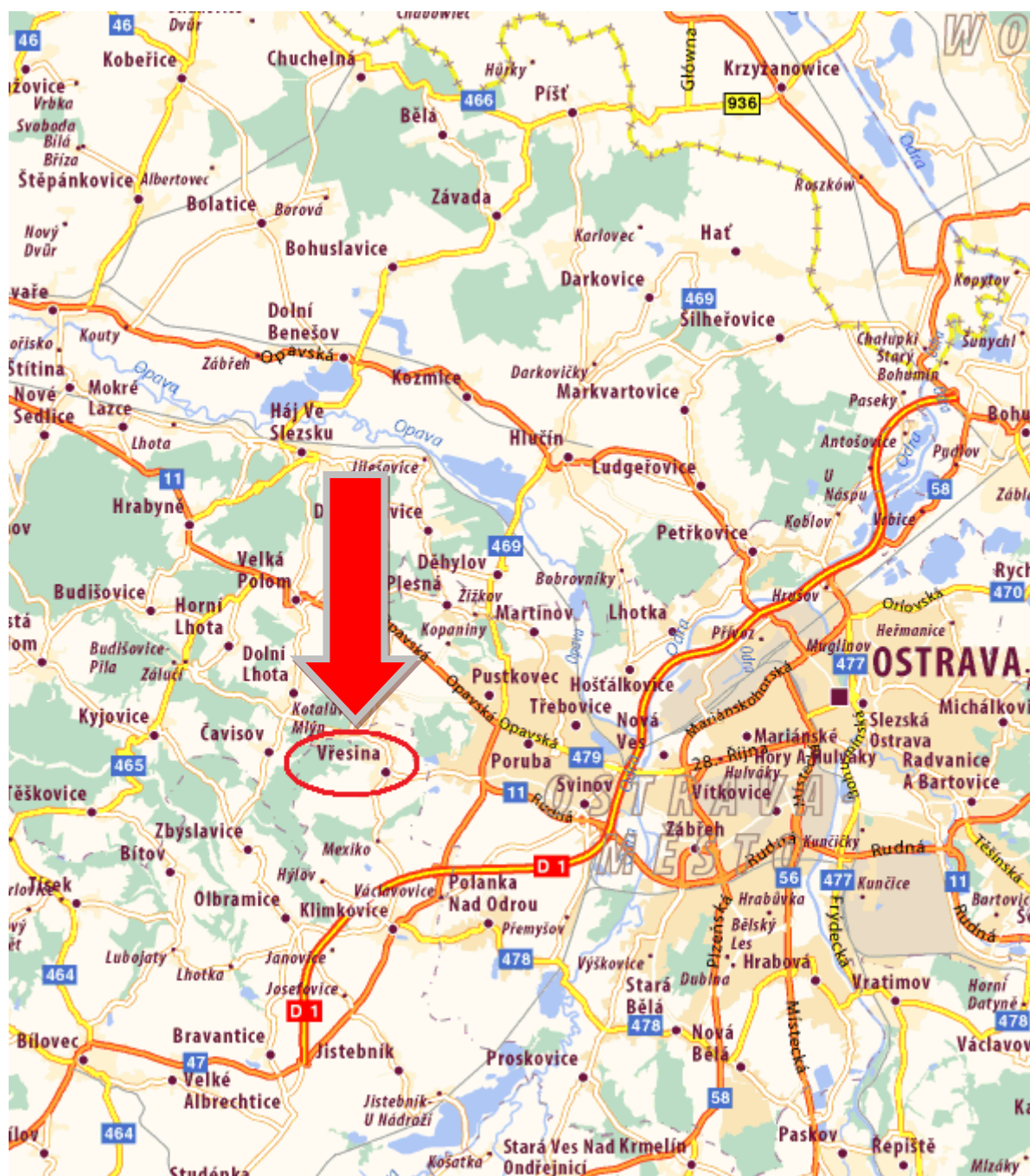
Internetové zdroje:

- [20] *Oficiální stránky obecního úřadu Vřesina.* [online]. [cit. 2. 2. 2010].
Dostupný z <<http://www.vresina.cz/index.htm>>
- [21] *Automapa Evropy.* [online]. [cit. 4. 4. 2010].
Dostupný z < <http://www.viamichelin.co.uk/web/Maps>>

11 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1	Geografická poloha obce Vřesina	44
Příloha č. 2	Obecná škola	45
Příloha č. 3	Výstavba základní školy	45
Příloha č. 4	Vyučování v obecné škole	46
Příloha č. 5	Základní škola v dnešní podobě	47
Příloha č. 6	Mateřská škola ve svých začátcích	48
Příloha č. 7	Mateřská škola v dnešní podobě	48

Příloha č. 1 Geografická poloha obce Vřesina [21]

Příloha č. 2 Obecná škola

Příloha č.3 Výstavba základní školy

Příloha č. 4 Vyučování v obecné škole

Příloha č. 5 Základní škola v dnešní podobě

Příloha č. 6 Mateřská škola ve svých začátcích

Příloha č. 7 Mateřská škola v dnešní podobě

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Kristýna Kudelová
Katedra:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	PhDr. Jitka Plischke, Ph.D
Rok obhajoby:	2010

Název práce:	Dějiny školství ve Vřesině
Název v angličtině:	History of education in Vřesina
Anotace práce:	Bakalářská práce se zabývá průřezem historií školství ve Vřesině. Stručně popisuje historii obce se všemi geografickými a historickými skutečnostmi včetně významné osobnosti a památky. Hlavní část je věnována vývoji základní školy a to od vzniku pomocnické školy až po současnou podobu. Zachycuje tak období od 50. let 19. století až po současnost. V chronologickém přehledu jsou zachyceny hlavní události, proměny a utváření zdejšího školství, jehož historie úzce souvisí s životem v obci. Práce rovněž sleduje dění v mateřské škole, která je od roku 2003 součástí základní školy. Bakalářská práce se věnuje tradici, která je díky aktivitě základní a mateřské školy udržována tak, aby nevymizela z vědomí občanů Vřesiny.
Klíčová slova:	Historie obce, dějiny školství, základní škola ve Vřesině, mateřská škola ve Vřesině
Anotace v angličtině:	My bachelor thesis deals with the history of education system in Vřesina. It briefly describes the history of the village with all the geographical and historical including an important person and a monument. The main part of the thesis is focused on the development of the elementary school – from the beginning until these days. It describes the time from the 1850s until nowadays. In the chronological survey I showed the main events, changes and formation of local education system, which history is connected with the life in the village. The thesis deals with the events in the kindergarten as well, which has been the part of the elementary school since 2003. The bachelor thesis is devoted to the tradition which is kept alive thanks to the activities of the nursery and elementary schools in order not to go out of the general knowledge in Vřesina.
Klíčová slova v angličtině:	The history of the village, the history of education system, elementary school in Vřesina, kindergarten in Vřesina
Přílohy vázané v práci:	Mapa, fotografie
Rozsah práce:	43 stran, 5 stran příloh
Jazyk práce:	Český jazyk